

Nr 257.

Av fru Nilsson, om förhöjt anslag till prov- och kompletteringskurser för hemvårdarinnor.

Efter beslut av 1943 års riksdag utgår fr. o. m. ingången av år 1944 statligt stöd till avlöning och utbildning av hemvårdarinnor.

Det kan inte nog understrykas, att statsmakterna här uppmärksammat en mycket viktig sida av den socialvårdande verksamheten. Hemvårdarinnornas uppgift är ju som bekant att gripa in och ge en hjälpande hand i just det ögonblick då hjälp är ofrånkomlig och nödvändig. Genom hemvårdarinnornas verksamhet ha många svåra problem kunnat lösas.

Tyvärr finnes det ej hemvårdarinnor att tillgå i den utsträckning som vore önskvärd. Många som äro i starkt behov av dylik hjälp kunna ej erhålla sådan. Även vad som brukar betecknas som katastroffall kan ej alla gånger givas nödvändig hjälp.

En utbyggnad av hemvårdarinneverksamheten är mer än väl behövlig. Detta har givit socialstyrelsen anledning hemställa om en utvidgning av verksamheten. Socialstyrelsen föreslår således, att anslag beviljas för utbildning av 500 hemvårdarinnor. Trots den skriande bristen på utbildade hemvårdarinnor finner emellertid socialministern det försvarbart att frångå socialstyrelsens välmotiverade förslag och inskränker utbildningen till att omfatta endast 400 elever.

På ovanstående grunder får jag hemställa,

att riksdagen måtte besluta höja av departementschefen föreslaget anslag av 208 000 kronor till av socialstyrelsen förordade 291 000 kronor.

Stockholm i januari 1952.

Gerda Nilsson.